

سه شنبه ۲۴ جنوری ۲۰۱۷

ناتور رحمانی

در سرزمین ما ...

در گوشه ای از دنیا
در قلب آسیا
در سرزمین آتش گرفته ای ما
هرازگاهی
هزاران فریاد از درد
بر دیوار سکوت زمان

می خورد

و بی هیچ پژواکی
در ازدحام گورهای جمعی
گم می گردد
در سرزمین بلا رسیده ای ما
از بیگانه تا پیگاه
هزاران مشت پر از آوار
بر دامان فقر می ریزد
مگر دریغ که گودال نیاز

پر نمی شود

در سرزمین ستمدیده ای ما هر روز
آدم ها در زندان دروغ و ترفند
تبلیس و ریا
تفرقه و تبعیض را قفس به قفس

تجربه می کنند

و شب ها را
از پنجره های میله دار سیاست
با رژه ارواح ژولیده خود فروختگان
در رنگ سرد ، سیاه و چسپناک لژن

صبح می سازند

و هنوز در سرزمین ما
برخی دخیل بر توکل می بندند
و چشم بر آسمان دارند
آنها منتظر معجزه اند
هنوز برای لحظه ای مُردن

بی کفن نشسته اند !!

